

סולו מציג

ערבי יום העצמאות בפאב הנרי ה-8

טוביה צפיר

כוכב "ניקוי ראש"

נותן סטירה בציבור

בפאב הנרי ה-8

ערב של קטעי הומור, סטירה, פארוזיות וכל השאר

בהשתתפות:

יוסי סויה, יצחק רבין,

מנחם בגין, קיסניג'ר ועוד

כל ערב כולל ארוחה מיוחדת ומשקה ראשון

ערב יום העצמאות 15.4, שלוש הצגות:

9.30, הצגות ו-02.30

במוצאי יום העצמאות שתי הצגות: 9.30 ו-11.30

כרטיסים להשיג בפאב, טלפון להזמנות 938586

ראש-עירייה להט
איך לעשות מבלי לחשוב

השבת בבית. כמוצאי-השבת, בצאתם ל- מידרחוב, מסתבר להם כי אי-אפשר לטייל על הכביש כיוון שאין כבר מידרחוב. כל הדברים הללו היו צפויים מראש, טוען חבר מועצת-העיר מטעם המערך, נחום רו, אילו היתה העירייה בודקת לפני מעשה. אבל כיוון שמדיניותה היא עשית רושם ולא סרוויקטים רציניים, היא אינה יודעת עתה איך לצאת מן הבוץ שאליו נכנסה.

מועדונים

בית-התה של שולמית

בבית-התה קמן מבקשת

משוררת צעירה לחדש

את ימיה הטובים שך

"בבית"

בלב תל-אביב הסואנת, ברחוב גורדון פינת בן-יהודה, חבויה פנינת-חמד שעדיין לא התגלתה עליידי ציפורי-הלילה של תל-אביב.

שלט קטן ובלתי-נראה-כימעט מכרזן: נינווה — גלריה ובית-קהוה. אחרי שירדים כמה מדרגות, נמצאים לפתע בירושלים, חצר קטנה אפופת ירק, ודלת חומה. בפתח נינווה ניצבת צעירה לבושה בשמלה ער-בית, ומקבלת את פני הבאים. הגלריה, שקירותיה חשופים אך מתקיימות בה תער רוכות באופן קבוע, מורכבת משני חדרים קטנים ומיסדרון ארוך. בחדרים — שולחן נות נמוכים ודרגשים. מוסיקה פופולרית בוקעת מתוך הרמקולים הסטריאו-פוניים, ואפשר לשתות שם תה או ויסקי, לפי מצב-הרוח, ומי שרעב יכול לקבל טוסט-בגבינה. להזכיר עצמאות. שולמית אפפל, משוררת צעירה ואשתו של צלם-הקולנוע שמואל קלדרון, היא בעלת המקום הזה. באווירה החרישית השורה במקום היא מס-פרת, שפתיחתה היתה עבורה צורך נפשי מין רצון להוכיח שהיא מסוגלת להיות אשה עצמאית. תישעה חודשי הריון ושני תיים-יחצי של גידול אינטנסיבי של בתה הפעוטה, מאיה, התישו אותה והיא היתה זקוקה להתרענונות.

את כל מירצה הקדישה לחיפוש מקום מתאים, ואז מצאה את הדירה שבחצר הכמרי-ירושלמית בלב תל-אביב. המור הוא בכך שגלריה נינווה מזכירה את הגלריה הקטנה בירושלים. אלא שבניגוד לגלריה הקטנה, המאוכלסת חודר באנשים לרוב, את זו לא גילו עדיין תושבי תל-אביב, והמקום ריק-למחצה.

שולמית אוהבת את המקום שלה, והיתה רוצה לראותו מלא באנשים, אמנים בעיקר, משום כך היא מארגנת בגלריה שלה ערבים סיפורתיים, ומקרינה שם סרטים אמנותיים. נטייתה היא לאפשר לציירים מתחילים להציג במקום את תערוכותיהם, וגם המחיר שהיא דורשת עבור השירותים אינו מופרז.

מין "בבית" כזאת. יש לה, לגלריה כל הנתונים להפוך למקום-מיפגש חברתי הומה בנוסח המועדון הצהוב מנוחת-עודן, ששכן בזמנו בבית שממול. יש לה כל הנתונים להעניק למבקרים ערב נעים מה-סוג של ישיבה עד שתיים-שלוש בלילה על בקבוק בירה או קוניאק, עם הרבה דיבורים או אפילו שירה בציבור. כמו שאמרת שולמית: "מין כסית כזו שלפני שלושים שנה."

ראליות סודיות, שמייגו את השקעת-רשלו בסרט, הפיק פרמינג'ר את הסרט הגרוע ביותר שיצא עד-כנה תחת ידיו. אפילו הופעת-האורח של מי שהיה ראש-עיריית ניו-יורק, ג'ון לינדסיי, העלתה רק גיחוך נוסף על פניהם של המבקרים בני-יורק, ששישה-עשר מהם קטלו את הסרט המרצע של פרמינג'ר, מקור הכסף להש-קעתו, יצא מן השק במערכת הפירסום האדירה שהמטיר על העיתונות והטלוויזיה בניו-יורק. עשרות קאריקטורות אנטי-עיר-ביות, שניראה כאילו הועתקו, בשינוי כור-תרת ופרצוף, מן העיתונות הנאצית של שנות השלושים, ועשרות קטעי-טלוויזיה שבהם ניראו ערבים רצחניים — הומטרו על האוכלוסייה הניו-יורקית.

כתוצאה מכך, אחרי שמנגנון-התעמולה הפלסטיני לא הצליח כימעט להזכיר את קיומו מאז נאום עראפאת בעצרת האו"ם, זכו המילה פלסטין והתואר "לוחמי חרות פלסטין" בתירגום אנגלי, להודור לכל בית אמריקאי במשך חודש שלם.

תל-אביב

בדיחה ושמה מידרחוב

עיריית תל-אביב הפתכה ברעיון

המידרחוב, הגורר אותה

להוצאות ענקיות

בראשית היה הרעיון: בכל עיר הגונה בעולם יש מידרחוב, או למה לא יהיה כזה גם בתל-אביב? בקלות-הראש האופיינית לניהול של העיר, קפץ ראש עיריית תל-אביב שלמה ("צ'יצ'י") להט על הרעיון, ורהוב דיוגנוף נסגר לתנועה בלילות-שבת וביום השבת.

ההנמקות היו טובות: שיהיה גם לבני תל-אביב רחוב שבו יוכלו להלך בשבתות בניחותה, לשתות קפה ולקנות בחנויות, כמו בקופנהגן, ברהוב סטרוואה הנודע.

הוצאות ענקיות. לשם כך צריך היה גם לשנות את מערכת הרמזורים, כדי להפ-נות את התנועה הזורמת בדיוגנוף שמאלה, לשדרות בן-גוריון. כן היה צורך בשלטים של אינ-כניסה ובצביעת סימני-התנועה בכביש מחדש. הוצאה כבר 40 אלף לירות. אחרי-כך צריך היה לקחת סנדר עם נהג ועובדים, שיוציאו מדי יום שישי בשבוע מהסומים להסימת רחוב דיוגנוף, ולהובילם חזרה למחסני העירייה כמוצאי-השבת. צריך היה גם לשלם למחסני שיוציאו את המחסומים ואחרי-כך יבוא שוב לקבלם.

עברו כמה שבועות, והחלו נוצרים פקקי-תנועה ענקיים, בגלל חסימת דיוגנוף. עתה מתכננים כבר שינוי כיוון התנועה ברחוב ארלוזורוב, כדי שיוכלו לנסוע בו בשני כיוונים, ולהקל את הלחץ מעל שדרות בן-גוריון.

נוסף לכל הצרות, התברר כי ישראל איננה דנמרק, וכי בישראל העסקים ו-החנויות סגורים בלילות-שבת ובמוצאי-שבתות. כך שהתחילת העיקרית והראשית של המידרחוב ברחבי העולם, אינה ניתנת למימוש בישראל. העירייה גילתה גם ל-הפתעה, כי בישראל אסור לבתי-הקפה להעמיד כיסאות ושולחנות על כל המידר-כות, כמקובל במידרחובים בעולם. מיעשהיה-לם. כך משמש המידרחוב פיתרון לכמה מאות נערים הנתנים לשוטט על הכביש באי-מספריע, מה-יום שאורחי-ישראל נוהגים בדרך-כלל לשבת בלילות

על זה נאמר:
עשה
את שלו

מיוצר בישראל ע"י בלמון בע"מ, המפיצים: חב' נורית בע"מ

אולפן גרג (בריקמא)

פותח ב-17.4.75 קורס ערב ל-

קצרנות

עברית ו/או אנגלית.

הצלחה מובטחת! הרשמה:

ת"א: גורדון 5, טל. 224532

החפר לך

את מחפשת אושר בחיים?

פני עוד היום ל"מטרימוניאל".

"מטרימוניאל", שמאי 23, ירושלים,

טלפון: 02-234334

"מטרימוניאל" תמצאי את